

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 1288

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 19 decembrie 2024

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.667. — Hotărâre pentru prelungirea perioadei de aplicare a prevederilor art. 1 alin. (2) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.326/2023 privind stabilirea tarifelor de primă maxime și a altor măsuri aplicabile de către societățile de asigurare care practică asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și de tramvaie.....	2	1.671. — Hotărâre privind aprobarea Actului adițional nr. 3/2024 la Licența de concesiune nr. 3.296/2002 a activității de exploatare a calcarului din perimetrul Năieni, județul Buzău	6
1.668. — Hotărâre pentru aprobarea Notei de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „Modernizarea în vederea creșterii capacității de producție și a diversificării gamei de fabricație a muniției de tip NATO calibru 12,7 x 99 mm” în cadrul Societății Uzina Mecanică Cugir — S.A., filială a Companiei Naționale ROMARM — S.A.	3-4	1.672. — Hotărâre privind aprobarea Actului adițional nr. 4/2024 la Licența de concesiune nr. 258/1999 a activității de exploatare a gipsului din perimetrul Bătrâni, județul Prahova	6
1.669. — Hotărâre privind declararea proiectului de investiții „Centrala electrică MASS Mintia” ca proiect de importanță națională în domeniul energiei electrice....	5	1.673. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 153/2024 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru compensarea creșterii accizei la motorina utilizată drept combustibil pentru motor	7
1.670. — Hotărâre privind aprobarea Actului adițional nr. 8/2024 la Licența de concesiune nr. 495/1999 a activității de exploatare a argilei din perimetrul Chișcădaga, județul Hunedoara	5	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia nr. 67 din 28 octombrie 2024 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	8-14
		ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
		90. — Ordin privind stabilirea cotei obligatorii estimate de achiziție de certificate verzi, aferentă anului 2025.....	15
		91. — Ordin pentru aprobarea contribuției pentru cogenerarea de înaltă eficiență	16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru prelungirea perioadei de aplicare a prevederilor art. 1 alin. (2) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.326/2023 privind stabilirea tarifelor de primă maxime și a altor măsuri aplicabile de către societățile de asigurare care practică asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și de tramvaie

Luând în considerare faptul că împrejurările care au determinat disfuncționalități pe piața asigurărilor persistă, acestea fiind cele care au condus la adoptarea Hotărârii Guvernului nr. 1.326/2023 privind stabilirea tarifelor de primă maxime și a altor măsuri aplicabile de către societățile de asigurare care practică asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și de tramvaie,

având în vedere că pe piața asigurărilor RCA din România se manifestă în continuare o reticență în ceea ce privește apetitul la risc al asigurătorilor RCA pentru anumite categorii de asigurați,

luând în considerare gradul ridicat de concentrare pe piața asigurărilor RCA care continuă să reprezinte o vulnerabilitate atât din prisma expunerii pe clase de asigurare, cât și din perspectiva cotelor de piață semnificative deținute de un număr relativ mic de societăți de asigurare ce arată un grad scăzut de concurență,

având în vedere atât numărul mare de încadrări în categoria asiguraților cu risc ridicat a unor întregi categorii de risc, cât și faptul că acest număr este în creștere,

luând în considerare faptul că în prezent se află în procedură legislativă o serie de modificări ale legislației naționale primare privind asigurările RCA, în vederea corectării dezechilibrelor existente,

ținând cont de faptul că asigurarea RCA este obligatorie pentru proprietarii de vehicule și conducătorii acestora din Uniunea Europeană,

luând în considerare faptul că gradul de cuprindere în asigurare a parcului auto din România este în scădere,

întrucât lipsa asigurării RCA a conducătorilor auto vinovați conduce la obligația de plată a despăgubirilor din Fondul național de protecție pentru daunele produse de vehicule neasurate, crescând astfel nevoia de finanțare a acestuia, măsură ce are ca efect creșterea contribuțiilor la acest fond,

ținând seama de rolul bine definit pe care asigurările obligatorii RCA îl au în societate și în economie din perspectiva acoperirii riscului la care sunt supuși ceilalți participanți la trafic,

având în vedere că întârzierea încheierii asigurării RCA poate crea dificultăți în furnizarea bunurilor de larg consum către populație și poate determina propagarea efectelor negative din sectorul asigurărilor în alte ramuri ale economiei naționale,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (3) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se prelungeste perioada de aplicare a prevederilor art. 1 alin. (2) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.326/2023 privind stabilirea tarifelor de primă maxime și a altor măsuri aplicabile de către societățile de asigurare care practică asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și de tramvaie,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1192 din 29 decembrie 2023, până la data de 31 martie 2025.

Art. 2. — Prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.326/2023 se aplică până la data de 31 martie 2025.

Art. 3. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2025.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,

Alexandru Petrescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Notei de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „Modernizarea în vederea creșterii capacității de producție și a diversificării gamei de fabricație a muniției de tip NATO calibru 12,7 x 99 mm” în cadrul Societății Uzina Mecanică Cugir — S.A., filială a Companiei Naționale ROMARM — S.A.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Nota de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „Modernizarea în vederea creșterii capacității de producție și a diversificării gamei de fabricație a muniției de tip NATO calibru 12,7 x 99 mm” în cadrul Societății Uzina Mecanică Cugir — S.A., filială a Companiei Naționale ROMARM — S.A., prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea proiectului de investiții se face de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Economiei,

Antreprenoriatului și Turismului și din sursele proprii ale Societății Uzina Mecanică Cugir — S.A., precum și din alte surse legal constituite, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, prin Societatea Uzina Mecanică Cugir — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumelor prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Ministrul economiei, antreprenoriatului și turismului,

Ștefan-Radu Oprea

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

București, 18 decembrie 2024.

Nr. 1.668.

ANEXĂ

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „Modernizarea în vederea creșterii capacității de producție și a diversificării gamei de fabricație a muniției de tip NATO calibru 12,7 x 99 mm” în cadrul Societății Uzina Mecanică Cugir — S.A., filială a Companiei Naționale ROMARM — S.A.

Scopul proiectului de investiții „Modernizarea în vederea creșterii capacității de producție și a diversificării gamei de fabricație a muniției de tip NATO calibru 12,7 x 99 mm” îl reprezintă creșterea capacității de producție și diversificarea gamei de fabricație a muniției de tip NATO calibru 12,7 x 99 mm.

Sectorul industriei naționale de apărare constituie segmentul de importanță strategică a economiei, menit să susțină efortul de pregătire pentru apărare a țării, prin furnizarea de produse și servicii destinate forțelor sistemului național de apărare, astfel încât România să fie în măsură să facă față propriilor nevoi de apărare și, în același timp, să își onoreze obligațiile asumate în calitate de stat membru NATO și UE.

În acord cu conceptul adoptat de România pe linia Strategiei naționale de apărare a țării, obiectivele și direcțiile de acțiune care privesc securitatea națională urmăresc consolidarea capacităților militare și civile naționale la standarde care să permită prevenirea, descurajarea și apărarea împotriva oricărui acțiuni agresive la adresa țării noastre. Participarea activă a României la apărarea colectivă în cadrul NATO, la implementarea clauzei de solidaritate și asistență reciprocă în conformitate cu prevederile Tratatului de la Lisabona al Uniunii

Europene și la dezvoltarea Politicii europene de securitate și apărare comună și a operațiunilor asociate asigurării spațiului european de libertate, securitate și justiție este de importanță egală.

În temeiul dispozițiilor art. 346 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, „orice stat membru poate lua măsurile pe care le consideră necesare pentru protecția intereselor esențiale ale siguranței sale și care se referă la producția sau comerțul cu armament, muniții sau material de război, cu condiția ca respectivele măsuri să nu distorsioneze concurența pe piața internă pentru produsele ce nu sunt destinate unor scopuri militare”.

Pe fondul evoluțiilor din Ucraina și al relațiilor geopolitice, producția de muniție în România este o necesitate strategică. Potențialul de a produce și exporta muniție este o oportunitate strategică majoră. Aceasta ar consolida nu doar statutul României, dar și poziția sa ca actor de încredere și partener pe scena internațională.

Legea nr. 232/2016 privind industria națională de apărare, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, reglementează cadrul

juridic privind realizarea investițiilor din industria națională de apărare, necesare asigurării protecției intereselor esențiale de siguranță națională a României și care se referă la producția sau comerțul cu armament, muniție și materiale de război.

La art. 13 alin. (3) din legea anterior menționată se precizează faptul că scopul realizării investițiilor în industria națională de apărare îl constituie „satisfacerea necesităților de înzestrare ale instituțiilor din cadrul FSNA, în raport cu necesitatea protejării intereselor esențiale de securitate ale României și cu angajamentele asumate în cadrul NATO și al UE”.

Proiectul vizează identificarea unei variante din punct de vedere tehnico-economic privind modernizarea și creșterea productivității, precum și diversificarea gamei de fabricație a liniei de producție calibru 12,7 x 99 mm. Conform temei de proiectare, se propune achiziționarea echipamentelor necesare în scopul creșterii capacității de producție și a diversificării gamei de fabricație a muniției tip NATO calibru 12,7 x 99 mm.

În prezent se constată o problematică semnificativă în sfera producției de muniție la Societatea Uzina Mecanică Cugir — S.A.: majoritatea echipamentelor utilizate pentru producția de muniții au ajuns la un stadiu avansat al duratei lor de funcționare. Această situație nu implică doar un decalaj tehnologic în raport cu standardele internaționale contemporane, ci și posibile riscuri asociate cu integritatea procesului de producție și calitatea produselor derivate.

Reorientarea către o linie de producție modernizată la Societatea Uzina Mecanică Cugir — S.A. este justificată printr-o serie de factori esențiali: optimizarea eficienței, standardizarea calității, siguranța în producție, flexibilitatea producției, consolidarea poziției în piață etc.

Grație introducerii liniilor de producție adaptate standardelor NATO și pentru ca Societatea Uzina Mecanică Cugir — S.A. să își păstreze eficacitatea mecanismelor de a răspunde prompt la potențiale solicitări, actualizarea echipamentelor și investiția în tehnologie avansată devin esențiale pentru filială. Muniția NATO de calibru 12,7 x 99 mm este un exemplu de standardizare și interoperabilitate eficientă în cadrul alianței, contribuind la eficiența logistică, siguranța și fiabilitatea forțelor militare ale țărilor membre, precum și la consolidarea parteneriatelor strategice în cadrul NATO.

Investiția într-o linie de fabricație a muniției tip NATO calibru 12,7 x 99 mm reprezintă o etapă esențială în dezvoltarea și extinderea capacității sus-menționate. Astfel, acest demers va sprijini filiala în a răspunde eficient cerințelor pieței, asigurând, în același timp, standarde înalte de calitate și conformitate.

Printre obiectivele preconizate a fi atinse prin realizarea investiției publice în muniția 12,7 x 99 mm sunt vizate o serie de obiective strategice, având un impact atât la nivel macroeconomic, cât și în cadrul sectorului de apărare:

— optimizarea resurselor: alocarea eficientă a resurselor financiare spre producția de muniție 12,7 x 99 mm va contribui la maximizarea randamentului investițional, având în vedere importanța acestei muniții în cadrul standardelor NATO;

— stimularea economiei: prin creșterea capacității de producție internă se anticipează un impuls economic în sectoarele conexe, inclusiv în lanțul de aprovizionare și distribuție;

— diversificarea sursei de venit: extinderea producției poate deschide noi oportunități de export, generând astfel venituri suplimentare pentru bugetul național;

— eficiența costurilor: investind în tehnologie și modernizare, se urmărește reducerea costurilor pe unitate, fără a compromite calitatea sau eficiența muniției;

— managementul riscurilor financiare: diversificarea surselor de aprovizionare și reducerea dependenței de importuri pot contribui la stabilizarea costurilor și la protejarea împotriva fluctuațiilor de preț;

— investiții în cercetare și dezvoltare: alocarea fondurilor pentru cercetare poate contribui la inovarea în sectorul de apărare, oferind avantaje competitive pe piața internațională;

— sustenabilitate financiară: se urmărește creșterea autonomiei sectorului, asigurând un flux constant de venituri și minimizând costurile operaționale.

Linia de producție a muniției tip NATO calibru 12,7 x 99 mm evaluată la 80 ppm este compusă din următoarele echipamente:

1. linie de producție degetar;
2. linie de producție tub;
3. linie de producție glonț;
4. linie de producție capsulat, încărcare și asamblare cartușe.

Fluxul tehnologic este prezentat în detaliu în studiul de fezabilitate.

Nota de fundamentare privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente proiectului de investiții „Modernizarea în vederea creșterii capacității de producție și a diversificării gamei de fabricație a muniției de tip NATO calibru 12,7 x 99 mm” în cadrul Societății Uzina Mecanică Cugir — S.A., filială a Companiei Naționale ROMARM — S.A., a fost avizată favorabil în Consiliul tehnico-economic al Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului prin Avizul nr. 4 din 6.09.2024.

Conform devizului general al proiectului de investiții sus-menționat, principalii indicatori tehnico-economici sunt:

Titular: Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului

Beneficiar: Societatea Uzina Mecanică Cugir — S.A., filială a Companiei Naționale ROMARM — S.A.

Amplasament: Str. 21 Decembrie 1989 nr. 1, orașul Cugir, județul Alba

• Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA):	mii lei	409.688
(în prețuri valabile la data de 29.09.2023, curs Banca Națională a României, 1 euro = 4,97 lei)	euro	82.432.193,15
Capacități		
1. linie de producție degetar	buc.	1
2. linie de producție tub	buc.	1
3. linie de producție glonț	buc.	1
4. linie de producție capsulat, încărcare și asamblare cartușe	buc.	1
Eșalonarea investiției: INV/C+M		
• Anul I	mii lei	136.000
• Anul II	mii lei	136.000
• Anul III	mii lei	137.688
• Durata de realizare a investiției:	luni	36

Finanțarea investiției

Finanțarea proiectului de investiții se face de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului și din sursele proprii ale Societății Uzina Mecanică Cugir — S.A., precum și din alte surse legal constituite, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind declararea proiectului de investiții
„Centrala electrică MASS Mintia” ca proiect de importanță
națională în domeniul energiei electrice

Având în vedere prevederile art. 3 pct. 94¹ din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se declară proiectul de investiții „Centrala electrică MASS Mintia” ca proiect de importanță națională în domeniul energiei electrice.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Ministrul energiei,
Sebastian-Ioan Burduja

București, 18 decembrie 2024.
Nr. 1.669.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aprobarea Actului adițional nr. 8/2024 la Licența
de concesiune nr. 495/1999 a activității de exploatare a argilei
din perimetrul Chișcădaga, județul Hunedoara

Având în vedere dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2024 pentru înființarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor minerale, petrolului și stocării geologice a dioxidului de carbon, cu completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 alin. (2) și art. 21¹ alin. (3) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Actul adițional nr. 8/2024*) la Licența de concesiune nr. 495/1999 a activității de exploatare a argilei din perimetrul Chișcădaga, județul Hunedoara, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 22/2000 privind aprobarea unor licențe de concesiune a activităților de exploatare, încheiate între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Casial” — S.A. Deva, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 18 ianuarie 2000.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean
Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,
Alexandru-Mihai Ghigiu
Președintele Autorității Naționale
de Reglementare în Domeniul Minier,
Petrolier și al Stocării Geologice
a Dioxidului de Carbon,
Adriana Petcu
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

București, 18 decembrie 2024.
Nr. 1.670.

*) Actul adițional nr. 8/2024 se comunică părților semnatare.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea Actului adițional nr. 3/2024 la Licența de concesiune nr. 3.296/2002
a activității de exploatare a calcarului din perimetrul Năieni, județul Buzău**

Având în vedere dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2024 pentru înființarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor minerale, petrolului și stocării geologice a dioxidului de carbon, cu completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 alin. (2) și art. 21¹ alin. (3) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Actul adițional nr. 3/2024*) la Licența de concesiune nr. 3.296/2002 a activității de exploatare a calcarului din perimetrul Năieni, județul Buzău, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 2.414/2004 privind aprobarea unei

licențe de concesiune a activității miniere de exploatare, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „FINCOM CONSTRUCT” — S.R.L., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 3 ianuarie 2005.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean
Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,
Alexandru-Mihai Ghigiu

Președintele Autorității Naționale de Reglementare
în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice
a Dioxidului de Carbon,
Adriana Petcu
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

București, 18 decembrie 2024.
Nr. 1.671.

*) Actul adițional nr. 3/2024 se comunică părților semnatare.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea Actului adițional nr. 4/2024 la Licența de concesiune nr. 258/1999
a activității de exploatare a gipsului din perimetrul Bătrâni, județul Prahova**

Având în vedere dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2024 pentru înființarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor minerale, petrolului și stocării geologice a dioxidului de carbon, cu completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 alin. (2) și art. 21¹ alin. (3) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Actul adițional nr. 4/2024*) la Licența de concesiune nr. 258/1999 a activității de exploatare a gipsului din perimetrul Bătrâni, județul Prahova, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 75/2000 privind aprobarea unor licențe de concesiune

a activității de exploatare, încheiate între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și societățile comerciale „M.S. Exmin” — S.R.L., „Deceneu Prodimpex” — S.R.L. și „Betacon” — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 1 februarie 2000.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean
Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,
Alexandru-Mihai Ghigiu

Președintele Autorității Naționale de Reglementare
în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice
a Dioxidului de Carbon,
Adriana Petcu
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

București, 18 decembrie 2024.
Nr. 1.672.

*) Actul adițional nr. 4/2024 se comunică părților semnatare.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului
nr. 153/2024 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat
pentru compensarea creșterii accizei la motorina
utilizată drept combustibil pentru motor**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 153/2024 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru compensarea creșterii accizei la motorina utilizată drept combustibil pentru motor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 23 februarie 2024, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Ajutorul de stat sub formă de grant se acordă până la data de 30 iulie 2025.

(2) Plata ajutorului de stat se efectuează cu încadrarea în prevederile bugetare aprobate în bugetul Ministerului Finanțelor — Acțiuni generale până la data de 31 decembrie 2025 inclusiv, în limita bugetului alocat schemei, în baza dispozițiilor de plată a ajutorului de stat aprobat pentru compensarea creșterii accizei la motorină emise până la data de 30 iulie 2025 de către Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.”

2. La articolul 4, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Măsura instituită potrivit prevederilor prezentei hotărâri se acordă pentru motorina achiziționată începând cu 30 de zile anterioare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei hotărâri și până la 30 martie 2025.”

3. La articolul 5 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, lit. c), cu următorul cuprins:

„c) 2.117,59 lei/1.000 litri, în perioada 1 ianuarie 2025—30 martie 2025 inclusiv.”

4. La articolul 8, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (21), cu următorul cuprins:

„(21) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru alimentările efectuate în perioada 16 noiembrie—31 decembrie 2024, cererea de compensare a creșterii accizei la motorină se depune în intervalul 8—30 ianuarie 2025.”

5. La articolul 15, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Termenul de depunere a cererii rectificative prevăzute la alin. (1) este de 10 zile de la data comunicării în contul operatorului din sistemul informatizat de administrare a schemei a deciziei emise cu respectarea prevederilor art. 14 alin. (5).”

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

Ministrul transporturilor

și infrastructurii,

Sorin-Mihai Grindeanu

București, 18 decembrie 2024.

Nr. 1.673.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 67

din 28 octombrie 2024

Dosar nr. 1.792/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Elena Diana Tămașă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Denisa Livia Băldean	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Ponea	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Mirela Politeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Marcela Marta Iacob	— judecător la Secția a II-a civilă
Cristian Daniel Oana	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Daniel Gheorghe Severin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Vasile Bîcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Florea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iulia Craiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 1.792/1/2024, la care a fost anexat Dosarul nr. 1.794/1/2024, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Mihaela Lorena Repana, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizările conexe formulate de Tribunalul Constanța — Secția I civilă, în dosarele nr. 2.335/118/2024* și nr. 1.358/118/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, fiind formulat un punct de vedere în Dosarul nr. 1.792/1/2024 de către reclamantii.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizărilor în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularii și obiectul sesizărilor

7. Tribunalul Constanța — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 1 august 2024, în Dosarul nr. 2.335/118/2024*, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind chestiunea de drept ce vizează *recalcularea tuturor indemnizațiilor acordate în perioada concediilor medicale, a zilelor de învoiere plătită, incapacitate temporară de muncă și orice alte concedii plătite salariaților cu includerea tuturor sporurilor convenite acestora, inclusiv a celor considerate a fi cu caracter variabil în cuantumul indemnizațiilor*. Prin Încheierea din 4 septembrie 2024, cu ocazia complinirii lipsurilor încheierii de sesizare din 1 august 2024, Tribunalul Constanța — Secția I civilă a clarificat chestiunea de drept cu care a sesizat instanța supremă în sensul de a se dezlega „*Dacă la calculul indemnizațiilor de concediu de odihnă, medical, zilelor de învoiere plătită, incapacitate temporară de muncă și oricărui alte concedii plătite acordate salariaților din sistemul Administrației Naționale a Penitenciarelor se iau în calcul sau nu și sporurile de care beneficiază salariații, cum ar fi sporul de condiții grele, condiții vătămătoare, spor de izolare, spor de noapte, spor de pază și supraveghere, compensațiile de risc/pericol*”.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 21 august 2024 cu nr. 1.792/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit pentru data de 28 octombrie 2024.

9. La aceeași dată a fost înregistrat și Dosarul nr. 1.794/1/2024, având ca obiect sesizarea formulată de aceeași instanță, la aceeași dată, în Dosarul nr. 1.358/118/2024 al Tribunalului Constanța — Secția I civilă, prin care s-a solicitat rezolvarea de principiu a chestiunii de drept constând în *recalcularea indemnizațiilor de concediu de odihnă convenite reclamantilor cu includerea indemnizației de hrană în calculul indemnizațiilor de concediu, corespunzător perioadei efectiv lucrate*. Prin Încheierea din 4 septembrie 2024, cu ocazia complinirii lipsurilor încheierii de sesizare din 1 august 2024, Tribunalul Constanța — Secția I civilă a clarificat chestiunea de drept cu care a sesizat instanța supremă în sensul de a se dezlega „*Dacă la calculul indemnizației de concediu acordate cadrelor didactice, didactice auxiliar și nedidactice pentru perioada 1 ianuarie 2019—30 iunie 2023 se include sau nu și indemnizația de hrană acordată acestora*”.

10. Considerându-se că dosarele nr. 1.792/1/2024 și nr. 1.794/1/2024 au ca obiect sesizări pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce se află în strânsă legătură, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, s-a dispus, pe cale administrativă, conexarea celor două cauze.

II. Dispozițiile legale care formează obiectul sesizărilor Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

11. Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Codul muncii):

„**Art. 150.** — (1) Pentru perioada concediului de odihnă salariatul beneficiază de o indemnizație de concediu, care nu poate fi mai mică decât salariul de bază, indemnizațiile și sporurile cu caracter permanent convenite pentru perioada respectivă, prevăzute în contractul individual de muncă.

(2) Indemnizația de concediu de odihnă reprezintă media zilnică a drepturilor salariale prevăzute la alin. (1) din ultimele 3 luni anterioare celei în care este efectuat concediul, multiplicată cu numărul de zile de concediu.

(3) Indemnizația de concediu de odihnă se plătește de către angajator cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de plecarea în concediu.”

12. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017):

„**Art. 18.** — Indemnizația de hrană

(1) Începând cu 1 octombrie 2023, ordonatorii de credite acordă obligatoriu, lunar, pentru personalul încadrat ale cărui salarii lunare nete sunt de până la 8.000 lei inclusiv, indemnizații de hrană la nivelul anual a două salarii minime pe economie în vigoare la data de 1 ianuarie 2019, actualizat anual cu indicele prețului de consum comunicat anual de Institutul Național de Statistică, începând cu 2025, cu excepția personalului Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Justiției, Administrației Naționale a Penitenciarelor, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază, Serviciului de Telecomunicații Speciale, Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, precum și a personalului poliției locale care, potrivit legii, beneficiază de drepturi de hrană în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 26/1994 privind drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(1) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și personalului Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și instituțiilor sale subordonate, care beneficiază în continuare de drepturi de hrană, în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, aprobată cu completări prin Legea nr. 80/2018, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru personalul din sistemul de învățământ acordarea indemnizației de hrană prevăzute la alin. (1) se stabilește prin raportare la salariul net convenit funcției de bază.

(2) Indemnizațiile de hrană prevăzute la alin. (1) se acordă proporțional cu timpul efectiv lucrat în luna anterioară, cu încadrarea în prevederile art. 25 alin. (1).

(3) Personalul care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, beneficiază de drepturi de hrană potrivit Ordonanței Guvernului nr. 26/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și nu este angajat/încadrat în instituțiile și autoritățile publice prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 26/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv în cadrul poliției locale, beneficiază exclusiv de indemnizația de hrană prevăzută la alin. (1).

(4) Indemnizația de hrană nu se acordă persoanelor care ocupă funcții de demnitate publică, alese și numite.

(5) Pentru personalul din sistemul sanitar care a beneficiat în anul 2017 de tichete de masă, indemnizația de hrană se acordă începând cu 1 ianuarie 2018, în cuantum lunar stabilit la alin. (1).

(6) Indemnizația de hrană acordată potrivit alin. (5) nu va fi inclusă în anul 2018 la stabilirea limitei de sporuri prevăzută la art. 25 alin. (2).

(7) Începând cu luna mai 2018 și până la data de 30 noiembrie 2018 personalul din învățământul superior de stat poate beneficia de indemnizația de hrană, în cuantum lunar

stabilit la alin. (1), care se acordă în exclusivitate din venituri proprii ale universităților de stat.

(8) Indemnizația de hrană acordată potrivit alin. (7) nu va fi inclusă în anul 2018 la stabilirea limitei de sporuri prevăzute la art. 25 alin. (1).”

13. Ordonanța Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 462/2006, cu modificările ulterioare (Ordonanța Guvernului nr. 64/2006):

„**Art. 38.** — (1) Funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, pe timpul cât se află în delegare, detașare, incapacitate temporară de muncă, concediu de odihnă, concediu de maternitate, alte concedii plătite, precum și învoiri plătite care se acordă în baza dispozițiilor legale în vigoare, primesc salariile de bază și celelalte drepturi bănești avute, inclusiv sporurile de care beneficiază, potrivit legii. (...)”

III. Expunerea succintă a proceselor în cadrul cărora s-au invocat chestiunile de drept supuse interpretării

14. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța — Secția I civilă cu nr. 2.335/118/2024*, reclamantul sindicat, în numele și pentru membrii de sindicat salariați ai Centrului de pregătire, odihnă și recuperare Complex Flamingo — Eforie Sud, aflat în subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor, a solicitat obligarea pârâtului la recalcularea tuturor indemnizațiilor acordate în perioada concediilor medicale, a zilelor de învoire plătită, incapacitate temporară de muncă și orice alte concedii plătite salariaților, pentru o perioadă cuprinsă între luna august 2020/sau data încadrării fiecărui salariat până la zi/data încetării raporturilor de muncă ale fiecărui salariat în parte, respectiv includerea tuturor sporurilor convenite acestora, inclusiv a celor considerate a fi cu „caracter variabil” (spor de condiții grele, spor de condiții vătămătoare, spor de izolare, spor de noapte, spor de pază și supraveghere, compensație de risc/pericol) în cuantumul indemnizațiilor; obligarea pârâtului la includerea și plata în continuare, pe perioada derulării raporturilor de muncă a fiecărui salariat, până la încetarea acestora, a tuturor sporurilor considerate cu „caracter variabil” (spor de condiții grele, spor de condiții vătămătoare, spor de izolare, spor de noapte, spor de pază și supraveghere, compensație de risc/pericol) în perioada concediilor medicale, a zilelor de învoire plătită, incapacitate temporară de muncă și orice alte concedii plătite salariaților pentru o perioadă cuprinsă între luna august 2020/sau data încadrării fiecărui salariat și până la zi/data încetării raporturilor de muncă ale fiecărui salariat în parte.

15. În motivarea acțiunii a arătat că în perioada concediilor medicale, a zilelor de învoire plătită, incapacitate temporară de muncă, alte concedii plătite nu se plătesc integral indemnizațiile convenite salariaților, excluzându-se sporurile considerate cu „caracter variabil” (spor de condiții grele, spor de condiții vătămătoare, spor de izolare, spor de noapte, spor de pază și supraveghere, compensație de risc/pericol).

16. A mai arătat că, prin Decizia nr. 23 din 15 noiembrie 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 20 ianuarie 2022, s-a stabilit faptul că, atât timp cât pe parcursul unui an funcționarului i-au fost recunoscute o serie de sporuri, justificat de modul și condițiile desfășurării activității, acesta trebuie să beneficieze de aceleași drepturi bănești și pe durata concediului medical/incapacității de muncă/invoierilor aferente anului în cauză, în caz contrar ajungându-se la o diminuare nejustificată a veniturilor.

17. Dispozițiile art. 38 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2006 nu disting între sporurile cu caracter permanent și cele cu caracter variabil, reclamanților convenindu-li-se, în mod cert, pe timpul cât se află în concediu medical/incapacitate de muncă/invoiri plătite, „salariile de bază și celelalte drepturi bănești avute, inclusiv sporurile de care beneficiază, potrivit legii”. Modul de calcul al sporurilor nu poate justifica refuzul acordării unui drept legal, părțile neurmărind recunoașterea unor majorări salariale, ci acordarea pe perioada efectuării

concediului medical/învoirilor plătite a aceleiași remunerații de care se bucură în timpul desfășurării activității.

18. *Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța — Secția I civilă cu nr. 1.358/118/2024*, reclamantii au solicitat recalcularea indemnizațiilor de concediu de odihnă convenite pentru perioada 1 ianuarie 2019—30 iunie 2023, cu includerea indemnizației de hrană în calculul indemnizațiilor de concediu corespunzător perioadei efectiv lucrate de fiecare reclamant în unitatea de învățământ și pentru care acestuia i s-a plătit indemnizație de concediu de odihnă și la plata către fiecare reclamant a diferențelor salariale dintre indemnizațiile de concediu de odihnă convenite și cele efectiv plătite rezultate în urma recalculării, sume actualizate cu indicii de inflație și cu dobânda legală penalizatoare, ce reprezintă prețul lipsei de folosință a sumei convenite, începând cu data nașterii dreptului și până la plata efectivă a sumelor datorate.

19. Reclamantii au arătat că au fost prejudiciați de către unitatea de învățământ pârâtă prin calculul greșit al indemnizațiilor de concediu de odihnă convenite pentru concediile efectuate în anii 2019—2023, întrucât în calculul indemnizației de concediu de odihnă nu s-a inclus cuantumul indemnizației de hrană de care reclamantii au beneficiat, potrivit art. 18 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017.

20. Au susținut că salariații din sistemul bugetar au dreptul la plecarea în concediu de odihnă la o indemnizație de concediu calculată în raport cu numărul zilelor de concediu înmulțite cu media zilnică a salariului de bază și a indemnizațiilor și sporurilor de care beneficiază, potrivit legii, corespunzător fiecărei luni calendaristice în care se efectuează zilele de concediu de odihnă, iar indemnizația de hrană acordată potrivit art. 18 din Legea-cadru nr. 153/2017 se include în media zilnică pe baza căreia se calculează indemnizația de concediu.

21. De asemenea, au învederat că aspectele reținute în considerentele Deciziei nr. 23 din 15 noiembrie 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii cu privire la sporuri sunt aplicabile și în privința indemnizației de hrană, care are caracter permanent, chiar dacă, potrivit art. 18 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017, cuantificarea acesteia are caracter variabil.

IV. Motivele reținute de titularii sesizărilor cu privire la admisibilitatea procedurii

22. Cele două completuri de judecată ale instanței de trimitere Tribunalul Constanța — Secția I civilă au apreciat că, prin raportare la dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, coroborate cu cele ale art. 519 din Codul de procedură civilă, acțiunile de față se încadrează în categoria proceselor prevăzute la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, iar asupra chestiunilor de drept de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a celor două cauze Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și acestea nu au făcut obiectul vreunui recurs în interesul legii în curs de soluționare, astfel că se impune sesizarea instanței supreme în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

23. În plus, în Dosarul nr. 2.335/118/2024* instanța de trimitere a arătat că, în ceea ce privește Decizia nr. 23 din 15 noiembrie 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, aceasta se referă strict la modul de calcul al indemnizației aferente concediului de odihnă și doar la sporurile pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase, or, în cauză, reclamantii pretind includerea tuturor sporurilor — de exemplu, spor de risc, spor de izolare, spor de noapte, spor de pază și supraveghere, precum și a compensațiilor de risc/pericol în cuantumul nu doar al indemnizațiilor de concediu de odihnă, ci și al celor medicale, zilelor de învoire plătită, incapacitate temporară de muncă sau orice ale concedii plătite.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

24. Părțile nu și-au exprimat părerea cu privire la dezlegarea celor două probleme de drept sesizate.

25. După comunicarea raportului întocmit de judecătorii-raportori, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, a fost formulat un punct de vedere de către

reclamantii din Dosarul nr. 2.335/118/2024* al Tribunalului Constanța — Secția I civilă, prin care s-a susținut că indemnizațiile salariaților, indiferent că sunt acordate pentru concedii de odihnă sau pentru concedii medicale, zile de învoire plătite, incapacitate temporară de muncă și orice alte concedii plătite, trebuie să conțină aceleași componente, fără niciun fel de excepții.

VI. Punctele de vedere ale completurilor de judecată care au formulat sesizările cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

26. Instanța de trimitere a apreciat, cu privire la chestiunea de drept sesizată în Dosarul nr. 1.792/1/2024, că natura sporurilor, indemnizațiilor din perspectiva art. 150 alin. (1) din Codul muncii (permanent sau nepermanent, fix sau variabil) nu semnifică acordarea acestora altfel decât „corespunzător timpului lucrat”. Problema ce se cere a fi lămurită este aceea dacă acordarea sporului are caracter (cvasi) permanent, și nu perioada pentru care se datorează de a fi caracterizată prin „permanentă”.

27. Așa cum s-a arătat atât în practică, cât și în doctrină, art. 150 din Codul muncii suportă o interpretare conformă în sensul menținerii remunerației la un nivel comparabil, în acord cu statuările jurisprudențiale ale Curții de Justiție a Uniunii Europene.

28. Instanța de sesizare a apreciat că stabilirea sporurilor, inclusiv a celor variabile, atrage automat, în virtutea reglementărilor legale imperative [art. 150 alin. (1) și (2) din Codul muncii], interpretate în lumina jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene pe marginea art. 7 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (*Directiva 2003/88/CE*), luarea în calcul a acestora la calcularea tuturor indemnizațiilor primite de salariații aflați în zile libere, învoite, concedii de odihnă, concedii medicale sau altele asemenea.

29. În Dosarul nr. 1.794/1/2024, instanța de trimitere a apreciat că indemnizația de hrană este inclusă în baza de calcul al indemnizației de concediu, întrucât art. 150 alin. (1) din Codul muncii include toate indemnizațiile convenite angajatului, în această indemnizație de concediu sintagma utilizată „indemnizațiile” fiind una care nu limitează la anumite tipuri de indemnizații, ci este exhaustivă, trimitând la toate tipurile de indemnizații (deci, fără excluderea celei pentru hrană).

30. Instanța de sesizare a apreciat că includerea indemnizației de hrană în drepturile aferente concediului de odihnă este în concordanță cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene care a interpretat art. 7 alin. (1) din Directiva 2003/88/CE.

31. Prin urmare, a considerat că la calculul indemnizației de concediu trebuie inclusă și indemnizația de hrană.

VII. Practica judiciară a instanțelor naționale în materie

32. Referitor la chestiunea de drept ce face obiectul Dosarului nr. 1.792/1/2024, „*Dacă la calculul indemnizațiilor de concediu de odihnă, medical, zilelor de învoire plătită, incapacitate temporară de muncă și orice alte concedii plătite acordate salariaților din sistemul Administrației Naționale a Penitenciarelor se iau în calcul sau nu și sporurile de care beneficiază salariații, cum ar fi sporul de condiții grele, condiții vătămătoare, spor izolare, spor de noapte, spor de pază și supraveghere, compensațiile de risc/pericol*”, au fost identificate și transmise următoarele hotărâri judecătorești:

— 2 sentințe (una definitivă prin nerecurare și una atacată cu recurs) prin care au fost incluse în baza de calcul al indemnizației de concediu de odihnă sporurile de condiții periculoase sau vătămătoare de care au beneficiat reclamantii angajați la Garda Națională de Mediu;

— o decizie definitivă prin care au fost incluse în baza de calcul al indemnizației de concediu de odihnă toate sporurile de care au beneficiat reclamantii angajați la Agenția Națională de Administrare Fiscală (din considerentele hotărârii rezultând că este vorba despre sporurile pentru muncă în condiții vătămătoare și pentru activitatea desfășurată în condiții grele de muncă);

— o decizie definitivă prin care a fost inclus în baza de calcul al indemnizației de concediu de odihnă sporul pentru activitate în condiții deosebite, cum ar fi stres sau risc, în procent de 12% din salariul de bază, de care au beneficiat reclamanții angajați la Direcția de asistență socială;

— 2 sentințe definitive prin care a fost inclus în baza de calcul al indemnizației de concediu de odihnă sporul pentru condiții deosebite de muncă de care au beneficiat reclamanții angajați la Direcția de asistență socială;

— o sentință nedefinitivă prin care a fost respinsă cererea reclamanților angajați la un spital de urgență de includere în baza de calcul al indemnizației de concediu de odihnă a sporului de tură, a sporului pentru asigurarea continuității activității și a stimulentului (reclamantul a precizat că indemnizația de concediu se calculează doar cu luarea în considerare a sporului pentru condiții periculoase și vătămătoare).

33. Din răspunsurile transmise de curțile de apel, la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, a rezultat o practică judiciară neunitară, consistentă, cu privire la chestiunea de drept din dosarul conexat nr. 1.794/1/2024 ce vizează posibilitatea includerii indemnizației de hrană în baza de calcul al indemnizației de concediu de odihnă acordată personalului din învățământ plătit din fonduri publice.

34. Astfel, într-o *primă orientare jurisprudențială* instanțele de judecată au apreciat că indemnizația de hrană trebuie inclusă în baza de calcul al indemnizației de concediu de odihnă, iar într-o *a doua orientare jurisprudențială* au fost respinse cererile de chemare în judecată, considerându-se că indemnizația de hrană nu trebuie inclusă în baza de calcul al indemnizației de concediu de odihnă.

35. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii, cu privire la chestiunile de drept supuse dezlegării.

VIII. **Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție**

36. Verificând jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată în procedurile de unificare a practicii judiciare, au fost identificate următoarele decizii relevante:

— Prin **Decizia nr. 23 din 15 noiembrie 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 20 ianuarie 2022, s-a admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, stabilindu-se că: „În interpretarea și aplicarea unitară a art. 38 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 462/2006, cu modificările ulterioare, și a art. 150 alin. (1) și (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *la stabilirea drepturilor bănești cuvenite polițiștilor de penitenciare pentru perioada concediului de odihnă trebuie avute în vedere sporurile pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase de care aceștia au beneficiat în perioada de activitate, corespunzător timpului lucrat în locurile de muncă respective.*”

— Prin **Decizia nr. 46 din 19 iunie 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 676 din 24 iulie 2023, a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Bacău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă, în lumina Deciziei nr. 23 din 15 noiembrie 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 20 ianuarie 2022, art. 38 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 462/2006, cu modificările ulterioare,

trebuie interpretat în sensul că la stabilirea drepturilor bănești cuvenite polițiștilor de penitenciare pentru perioada cât se află în delegare, detașare, incapacitate temporară de muncă, alte concedii plătite, precum și învoiri plătite care se acordă în baza dispozițiilor legale în vigoare trebuie avute în vedere sporurile pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase de care aceștia au beneficiat în perioada de activitate, corespunzător timpului lucrat în locurile de muncă respective?”

— Prin **Decizia nr. 13 din 16 septembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1052 din 21 octombrie 2024, prin care a fost admis recursul în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov și, în consecință, s-a stabilit că:

„În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 150 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 250/1992 privind concediul de odihnă și alte concedii ale salariaților din administrația publică, din regiile autonome cu specific deosebit și din unitățile bugetare, republicată, cu modificările ulterioare, ale art. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2007 privind unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici până la intrarea în vigoare a legii privind sistemul unitar de salarizare și alte drepturi ale funcționarilor publici, precum și creșterile salariale care se acordă funcționarilor publici în anul 2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 232/2007, cu modificările ulterioare, ale art. 23 din Ordonanța Guvernului nr. 10/2008 privind nivelul salariilor de bază și al altor drepturi ale personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, precum și unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale personalului contractual salarizat prin legi speciale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 177/2008, cu modificările și completările ulterioare:

Indemnizația de hrană reglementată de art. 18 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, nu intră în baza de calcul al indemnizației de concediu de odihnă cuvenite personalului contractual plătit din fonduri publice și funcționarilor publici.”

IX. **Raportul asupra chestiunii de drept**

37. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizările formulate de Tribunalul Constanța — Secția I civilă în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile sunt inadmisibile, nefiind îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, coroborat cu art. 519 din Codul de procedură civilă.

X. **Înalta Curte de Casație și Justiție**

38. Temeiul de drept al prezentelor sesizări îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, iar domeniul de reglementare al acestui act normativ, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 14 iunie 2024, este conturat expres prin dispozițiile art. 1, ordonanța de urgență aplicându-se în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

39. În această materie se instituie o procedură specială privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sens în care prin art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se prevede: „*Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*”

40. Rezultă că aceste prevederi se aplică cu prioritate în raport cu dispozițiile art. 519—521 din Codul de procedură civilă, potrivit principiului *specialia generalibus derogant*, urmând a se completa însă, în mod corespunzător, cu prevederile dreptului comun, Codul de procedură civilă, astfel cum se și statuează expres prin art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, conform căruia „*Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.*”

41. De altfel, trebuie subliniat că legiuitorul delegat a ținut cont, la adoptarea acestui nou act normativ, potrivit principiilor prezentate în preambulul acestuia, de „*configurația actuală a mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și de efectul obligativității hotărârii pe care o pronunță Înalta Curte de Casație și Justiție, în deplin acord cu îndatorirea sa constituțională de asigurare a aplicării și interpretării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești din România*”, apreciindu-se că, în raport cu coordonatele acestui mecanism, aplicarea acestor noi norme legale cu caracter special poate influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, „*în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept.*”

42. Prin urmare, în contextul normativ expus, procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții de admisibilitate a sesizării:

a) existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac;

b) cauza să fie dintre cele prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze, respectiv litigiul să vizeze stabilirea și/sau plata drepturilor salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, fie stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice;

c) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

d) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

43. Verificându-se întrunirea acestor cerințe legale în raport cu elementele sesizărilor conexe, rezultă că ele se regăsesc doar parțial, nefiind îndeplinite toate exigențele procedurale menționate pentru declanșarea mecanismului preîntâmpinării practicii judiciare neunitare.

Chestiunea de drept ce face obiectul Dosarului nr. 1.792/1/2024

44. Referitor la primele două condiții legale, se reține că acestea sunt îndeplinite, întrucât cauza ce face obiectul Dosarului nr. 2.335/118/2024* se află în curs de soluționare pe rolul Tribunalului Constanța — Secția I civilă, care judecă în

primă instanță, conform art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă și art. 269 din Codul muncii, iar litigiul se circumscrie domeniului specific de reglementare prevăzut la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

45. În legătură cu cea de-a treia condiție enunțată urmează a se avea în vedere că dispozițiile art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevăd că încheierea de sesizare trebuie să cuprindă și punctul de vedere al completului de judecată, care astfel este primul ținut să stabilească dacă există o problemă de interpretare a textului legal ce se impune a fi examinat, care implică riscul unor dezlegări ulterioare diferite în practica judiciară. De altfel, prioritar, în sesizarea adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție cu procedura pronunțării unei hotărâri prealabile, trebuie să fie identificată o problemă de drept care necesită a fi lămurită, iar nu să se solicite o rezolvare a litigiului în care s-a formulat cererea de sesizare.

46. În cauză se constată că în încheierea de sesizare nu sunt prezentate aspectele referitoare la problematica de interpretare și/sau aplicare a textului legal supus analizei, iar instanța de trimitere nu invocă o chestiune de interpretare a vreunui text de lege, ci solicită o îndrumare pentru a gestiona soluționarea cauzei.

47. Astfel, se observă că tribunalul a fost investit cu judecarea unei cereri având ca obiect includerea, începând cu luna august 2020, în calculul indemnizațiilor de concediu medical al zilelor de învoire plătită, incapacitate temporară de muncă și oricăror alte concedii plătite angajaților, salariați din sistemul Administrației Naționale a Penitenciarelor, categorie cuprinsă în sfera personalului plătit din fonduri publice, a sporurilor de care beneficiază aceștia, inclusiv a celor considerate a fi cu caracter variabil (spor de condiții grele, spor de condiții vătămătoare, spor de izolare, spor de noapte, spor de pază și supraveghere, compensație de risc/pericol).

48. În acest context, instanța de trimitere, fără o motivare în acord cu dispozițiile art. 520 din Codul de procedură civilă, a dispus, prin Încheierea din 1 august 2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind chestiunea de drept ce vizează *recalcularea tuturor indemnizațiilor acordate în perioada concediilor medicale, a zilelor de învoire plătită, incapacitate temporară de muncă și oricăror alte concedii plătite salariaților cu includerea tuturor sporurilor cuvenite acestora, inclusiv a celor considerate a fi cu caracter variabil în cuantumul indemnizațiilor.*

49. Nu au fost indicate textele de lege ce necesită o interpretare în procedura de față.

50. Ulterior, prin Încheierea din 4 septembrie 2024, cu ocazia complinirii lipsurilor cererii de sesizare, Tribunalul Constanța — Secția I civilă a procedat la „lămurirea” chestiunii de drept ce urmează a fi dezlegată, în sensul de a se stabili „*Dacă la calculul indemnizațiilor de concediu de odihnă, medical, zilelor de învoire plătită, incapacitate temporară de muncă și oricăror alte concedii plătite acordate salariaților din sistemul Administrației Naționale a Penitenciarelor se iau în calcul sau nu și sporurile de care beneficiază salariații, cum ar fi sporul de condiții grele, condiții vătămătoare, spor izolare, spor de noapte, spor de pază și supraveghere, compensațiile de risc/pericol.*”

51. Cererea de sesizare enumeră normele de drept a căror interpretare se solicită, respectiv art. 17 și 61 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, art. 13 alin. (1), art. 14 alin. (1) și (2), art. 20 din Hotărârea Guvernului nr. 1.946/2004 privind condițiile în baza cărora funcționarul public cu statut special din sistemul administrației penitenciare are dreptul la concedii de odihnă, concedii de studii, învoiri plătite și concedii fără plată, bilete de odihnă, tratament și recuperare, cu modificările ulterioare, art. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 1.294/2001 privind stabilirea locurilor de muncă și activităților cu condiții deosebite, condiții speciale și alte condiții, specifice pentru cadrele militare în activitate, cu modificările ulterioare, art. 150 alin. (1) din Codul muncii și art. 38 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2006.

52. Conform punctului de vedere al instanței de trimitere, natura sporurilor ori a indemnizațiilor din perspectiva art. 150 alin. (1) din Codul muncii (permanent/nepermanent, fix/variabil) nu semnifică acordarea acestora altfel decât „corespunzător timpului lucrat”.

53. Ca atare, în opinia acesteia, problema ce se cere a fi lămurită este aceea dacă acordarea sporului are caracter permanent și nu perioada pentru care se datorează, caracterizată prin permanență.

54. Cum dispozițiile art. 150 alin. (1) din Codul muncii suportă o interpretare în sensul menținerii remunerației la un nivel comparabil, în acord cu statuările jurisprudențiale ale Curții de Justiție a Uniunii Europene, instanța de trimitere a apreciat că stabilirea sporurilor, inclusiv a celor variabile, atrage automat, în virtutea art. 150 alin. (1) și (2) din Codul muncii, interpretat conform art. 7 din Directiva 2003/88/CE, luarea în calcul a acestora la calcularea tuturor indemnizațiilor primite de salariați aflați în zile libere învoite, concedii de odihnă, concedii medicale sau altele asemenea.

55. Din analiza cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost modificată, se constată că reclamanții, prin sindicat, nu au formulat o solicitare cu privire la modul de calcul al indemnizației pentru concediul de odihnă al salariaților, pentru care instanța de trimitere a modificat sesizarea inițială.

56. Într-adevăr, în cuprinsul demersului judiciar inițiat, ca și al precizărilor la acesta, reclamanții au menționat că solicită recalcularea tuturor indemnizațiilor acordate în perioada concediilor medicale, a zilelor de învoire plătită, incapacitate temporară de muncă și oricăror alte concedii plătite salariaților, fără însă ca în cuprinsul cererilor să fi arătat ce reprezintă acestea din urmă.

57. De asemenea, au solicitat includerea tuturor sporurilor convenite salariaților, inclusiv a celor considerate a fi cu caracter variabil, în cuantumul indemnizațiilor, respectiv sporul de condiții grele, condiții vătămătoare, spor de izolare, spor de noapte, spor de pază și supraveghere, compensație de risc/pericol.

58. Tribunalul Constanța — Secția I civilă, prin Încheierea din 4 septembrie 2024, menționează aceste 6 sporuri cu caracter exemplificativ, fără însă a identifica alte sporuri de care ar mai fi beneficiat salariații și care ar fi trebuit incluse în calculul indemnizațiilor.

59. Se observă, așadar, că instanța de trimitere, deși a apreciat că se impune declanșarea mecanismului hotărârii prealabile, nu a indicat în concret, cu referire la toate elementele expuse, prin raportare la obiectul cauzei deduse judecătii, problema de drept supusă prezentei examinări.

60. Or, exprimarea punctului de vedere în condițiile art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă contribuie la a se stabili dacă problema de drept cu privire la care i se solicită instanței supreme o dezlegare are vocația de a convinge că sunt întrunite condițiile de admisibilitate a sesizării, însă aceasta nu acoperă obligația ce revine instanței de trimitere, neîndeplinită în cauză, de identificare a chestiunii de drept care necesită interpretare.

61. În speță, instanța care a formulat sesizarea nu a invocat o chestiune de interpretare a textelor de lege incidente în cauză, ci a solicitat o îndrumare pentru a gestiona soluționarea litigiului prin trimitere la raționamentul expus în deciziile de interpretare anterioare, cu referire la natura sporurilor, aferente indemnizației pentru concediu de odihnă.

62. Or, acest lucru nu se poate realiza printr-o rezolvare de principiu, astfel cum se solicită în cauză, ci în particular, de la caz la caz, prin raportarea indemnizației/sumei datorate de angajator la baza de calcul astfel cum este prevăzută în actele normative ce constituie sediul materiei prin care se reglementează tipul de plată solicitată (indemnizație de concediu de odihnă, concediu medical, concediu de maternitate, zile libere plătite pentru diferite evenimente familiale/profesionale).

63. În atare condiții, se apreciază că instanța de trimitere nu a identificat în concret o chestiune de drept punctuală, astfel încât soluția dată în dezlegarea acesteia să aibă în vedere numai chestiunea respectivă, iar nu întreaga problematică vizată de textele de lege enumerate în actul de sesizare.

64. De altminteri, există dezlegări anterioare date de instanța supremă prin hotărâri obligatorii în materia vizată de chestiunea de drept enunțată de instanța de trimitere, ce pot oferi repere concrete de interpretare, utile în soluționarea cauzelor, prin aplicarea în fiecare caz particular, în funcție de specificul speței.

65. Astfel, Decizia nr. 23 din 15 noiembrie 2021, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, a vizat o problematică asemănătoare, respectiv interpretarea dispozițiilor art. 38 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2006.

66. În considerentele acestei decizii, la paragrafele 101—103, se arată următoarele: „101. *Caracterul variabil al sporului privește cuantificarea, stabilirea valorii sale nominale prin aplicarea reperelor de cuantificare (în cauzele analizate, timpul efectiv lucrat), opuse sporurilor cu caracter variabil fiind sporurile fixe, iar nu sporurile cu caracter permanent. Altfel spus, caracterul variabil/fix al sporului vizează cuantificarea acestuia, în timp ce caracterul permanent/temporar vizează condițiile de acordare a sporului, acestea fiind două aspecte distincte.*

102. *Din perspectiva aplicării dispozițiilor art. 150 alin. (1) și (2) din Codul muncii și ale art. 38 din Ordonanța Guvernului nr. 64/2006, pentru includerea în algoritmul de calcul al indemnizației de concediu, caracterul variabil al sporurilor respective nu prezintă relevanță.*

103. *Astfel, chiar dacă au un caracter variabil, în măsura în care sunt permanente, sporurile pentru condiții de muncă se includ în indemnizația de concediu, atunci când «au fost avute», în sensul că au intrat în compunerea salariilor plătite polițiștilor de penitenciare anterior efectuării concediului de odihnă, iar cuantumul indemnizației de concediu urmează a fi stabilit prin aplicarea algoritmului prevăzut de art. 150 alin. (2) din Codul muncii, fiind indiferentă, din această perspectivă, împrejurarea că ele se acordă proporțional cu timpul lucrat, de vreme ce acest aspect ține de caracterul variabil al sporurilor în discuție și nu vizează caracterul lor permanent”.*

67. În plus, prin Decizia nr. 46 din 19 iunie 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, pronunțată într-o sesizare ulterioară, instanța supremă, având în vedere raționamentul expus în considerentele deciziei anterioare (Decizia de recurs în interesul legii nr. 23 din 15 noiembrie 2021), a reținut că, întrucât problema de drept a fost lămurită prin mecanismul de unificare indicat, nu se poate solicita, pe calea unei hotărâri prealabile, interpretarea aceleiași dispoziții legale ori de câte ori părțile în litigiu se află într-o situație juridică tratată de către legiuitor, prin art. 38 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2006, ca fiind similară cu aceea care a condus la pronunțarea, deja, a unei soluții în recurs în interesul legii (paragraful 73).

68. Reținând în condițiile expuse neconformitatea sesizării și în acord cu jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform căreia rațiunea reglementării mecanismului hotărârii prealabile este aceea a asigurării unor dezlegări în drept de principiu, iar nu a subrogării în atribuțiile jurisdicționale ale instanței de judecată, rolul instanței supreme neputând deveni astfel unul de soluționare directă a cauzei, se impune respingerea ca inadmisibilă a sesizării.

Chestiunea de drept ce face obiectul Dosarului nr. 1.794/1/2024

69. Referitor la primele două condiții legale se reține că acestea sunt îndeplinite, întrucât cauza ce face obiectul Dosarului nr. 1.358/118/2024 se află în curs de soluționare pe rolul Tribunalului Constanța — Secția I civilă, care judecă în primă instanță, conform art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă, litigiul circumscriindu-se domeniului specific de reglementare prevăzut la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

70. Problema de drept cu care este investită Înalta Curte de Casație și Justiție este aceea de a se stabili dacă la calculul indemnizației de concediu convenite cadrelor didactice, didactice auxiliar și nedidactice pentru perioada 1 ianuarie 2019—30 iunie 2023 se include sau nu și indemnizația de hrană acordată acestora.

71. Prin Încheierea din 4 septembrie 2024, instanța de trimitere a arătat că normele ce se impun a fi interpretate sunt cele cuprinse în art. 18 din Legea-cadru nr. 153/2017, art. 150 alin. (1) din Codul muncii și art. 7 alin. (1) din Directiva 2003/88/CE.

72. Raportat la clarificările aduse cererii de sesizare, se constată că este dovedită legătura chestiunii de drept semnalate cu soluționarea fondului cauzei înregistrate cu nr. 1.358/118/2024 pe rolul Tribunalului Constanța — Secția I civilă, cererea de chemare în judecată vizând tocmai maniera în care se impun a fi aplicate prevederile art. 18 din Legea-cadru nr. 153/2017 cu privire la modul de calcul al indemnizației de hrană pentru perioada concediului de odihnă, convenită titularilor demersului judiciar.

73. Nu este îndeplinită însă condiția ca problema de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare ori ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra ei.

74. Astfel, pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a fost înregistrat, la 13 mai 2024, Dosarul nr. 1.087/1/2024, ce a avut ca obiect sesizarea cu recurs în interesul legii formulată de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov cu privire la următoarea problemă de drept: „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 150 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 250/1992 privind concediul de odihnă și alte concedii ale salariaților din administrația publică, din regiile autonome cu specific deosebit și din unitățile bugetare, republicată, cu modificările ulterioare, ale art. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 6/2007 privind unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici până la intrarea în vigoare a legii privind sistemul unitar de salarizare și alte drepturi ale funcționarilor publici, precum și creșterile salariale care se acordă funcționarilor publici în anul 2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 232/2007, cu modificările ulterioare, ale art. 23 din Ordonanța Guvernului nr. 10/2008 privind nivelul salariilor de bază și al altor drepturi ale personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, precum și unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor

drepturi ale personalului contractual salarizat prin legi speciale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 177/2008, cu modificările și completările ulterioare, indemnizația de hrană reglementată de art. 18 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, întră în baza de calcul al indemnizației de concediu de odihnă convenită personalului contractual plătit din fonduri publice și funcționarilor publici?”.

75. Se constată că atât Codul muncii (în art. 150), cât și Hotărârea Guvernului nr. 250/1992 privind concediul de odihnă și alte concedii ale salariaților din administrația publică, din regiile autonome cu specific deosebit și din unitățile bugetare, republicată, cu modificările ulterioare (în art. 7), cuprind norme (cu caracter general, respectiv special) privind concediul de odihnă și modul de calcul al indemnizației aferente personalului contractual plătit din fonduri publice, inclusiv pentru personalul didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar de stat etc., acestea făcând obiectul sesizării în ambele cauze, prin raportare la dispozițiile art. 18 din Legea-cadru nr. 153/2017, interpretate și din perspectiva art. 7 din Directiva 2003/88/CE, care stabilește, generic, dreptul la concediu anual plătit, stipulând că urmează a fi prevăzute de legislațiile și practicile naționale condițiile concrete privind reglementarea concediilor de odihnă.

76. Astfel cum lesne se poate observa, problema de drept din dosarul pendinte este identică cu cea care a constituit obiect al sesizării înregistrate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii cu nr. Dosar 1.087/1/2024, deja dezlegată prin Decizia nr. 13 din 16 septembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1052 din 21 octombrie 2024.

77. Conform acestei decizii, fiind admis recursul în interesul legii, s-a stabilit că indemnizația de hrană reglementată de art. 18 din Legea-cadru nr. 153/2017 nu intră în baza de calcul al indemnizației de concediu de odihnă convenite personalului contractual plătit din fonduri publice și funcționarilor publici.

78. Ca atare, se constată că mecanismul de unificare a practicii judiciare reglementat de dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu poate fi valorificat atât timp cât condițiile restrictive de admisibilitate nu sunt cumulativ îndeplinite, chestiunea de drept în discuție făcând obiectul unui recurs în interesul legii aflat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la momentul înregistrării sesizării formulate de Tribunalul Constanța — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.358/118/2024, ce a fost soluționat până la data pronunțării prezentei decizii.

79. Pentru considerentele arătate, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, coroborat cu art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, sesizările conexe formulate de Tribunalul Constanța — Secția I civilă, în dosarele nr. 2.335/118/2024* și nr. 1.358/118/2024, în vederea dezlegării următoarelor chestiuni de drept:

„Dacă la calculul indemnizațiilor de concediu de odihnă, medical, zilelor de învoire plătită, incapacitate temporară de muncă și oricăror alte concedii plătite acordate salariaților din sistemul Administrației Naționale a Penitenciarelor se iau în calcul sau nu și sporurile de care beneficiază salariații, cum ar fi sporul de condiții grele, condiții vătămătoare, spor izolare, spor de noapte, spor de pază și supraveghere, compensațiile de risc/pericol”, respectiv

„Dacă la calculul indemnizației de concediu acordate cadrelor didactice, didactice auxiliare și nedidactice pentru perioada 1 ianuarie 2019—30 iunie 2023 se include sau nu și indemnizația de hrană acordată acestora”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 28 octombrie 2024.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Repana

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind stabilirea cotei obligatorii estimate de achiziție de certificate verzi, aferentă anului 2025

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (7) și ale art. 8 alin. (8) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 73¹ alin. (7) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 5, ale art. 7 alin. (1) și (2) și ale art. 8 din Metodologia de stabilire a cotei anuale obligatorii de achiziție de certificate verzi, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 96/2022, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 5 alin. (5) și ale art. 9 alin. (1) lit. x) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Cota obligatorie estimată de achiziție de certificate verzi de către operatorii economici care au obligația achiziției de certificate verzi pentru anul 2025 se stabilește la valoarea de 0,496 certificate verzi/MWh, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Societatea Operatorul Pieței de Energie Electrică și Gaze Naturale — „OPCOM” — S.A., producătorii de energie

electrică din surse regenerabile și operatorii economici prevăzuți la art. 1 duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2025.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
George-Sergiu Niculescu

București, 17 decembrie 2024.
Nr. 90.

ANEXĂ

Nr. crt.	Indicatori	U.M.	Mod de stabilire	Valoare
1.	Impact mediu estimat al certificatelor verzi în anul 2025	euro/MWh	Conform art. 4 alin. (7) din Legea nr. 220/2008, republicată cu modificările și completările ulterioare	14,5
2.	Curs mediu al Băncii Naționale a României — 11 luni 2024	lei/euro	Conform art. 4 alin. (7) din Legea nr. 220/2008, republicată cu modificările și completările ulterioare	4,9746
3.	Consum final estimat de energie electrică pentru anul 2025	MWh	Conform art. 5 din Metodologie*)	47.255.476,892
4.	Consum final de energie electrică estimat a fi exceptat în anul 2025	MWh	Conform art. 7 alin. (1) și (2) din Metodologie*)	9.436.761,238
5.	Prețul mediu ponderat al certificatelor verzi tranzacționate pe piața centralizată anonimă spot de certificate verzi — 11 luni 2024	lei/CV	Conform art. 6 alin. (1) din Metodologie*)	145,4271
6.	Cota obligatorie de certificate verzi estimată pentru anul 2025	CV/MWh	Rând 6 = (Rând 1 * Rând 2)/Rând 5	0,496

*) Prin *Metodologie* se înțelege Metodologia de stabilire a cotei anuale obligatorii de achiziție de certificate verzi, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 96/2022, cu modificările și completările ulterioare.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN
pentru aprobarea contribuției pentru cogenerarea de înaltă eficiență

Având în vedere prevederile art. 72 alin. (1) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 11, art. 12 alin. (1) și (2), art. 14 și 15 din Hotărârea Guvernului nr. 1.215/2009 privind stabilirea criteriilor și a condițiilor necesare implementării schemei de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență pe baza cererii de energie termică utilă, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Metodologiei de determinare și monitorizare a contribuției pentru cogenerarea de înaltă eficiență, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 117/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) și alin. (5) și ale art. 9 alin. (1) lit. x) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă contribuția pentru cogenerarea de înaltă eficiență la valoarea de 0,0035 lei/kWh, exclusiv TVA.

Art. 2. — Operatorii economici din cadrul sectorului energiei electrice duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de

Reglementare în Domeniul Energiei nr. 123/2017 privind aprobarea contribuției pentru cogenerarea de înaltă eficiență și a unor prevederi privind modul de facturare a acesteia, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1023 din 22 decembrie 2017, cu modificările ulterioare.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2025.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
George-Sergiu Niculescu

București, 17 decembrie 2024.
Nr. 91.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

